

[Karen Højte Jensen]

Der findes relativt mange arbejdsledige blandt udlændinge – ikke fordi de ikke har de faglige og sproglige kvalifikationer, men tilsyneladende af andre grunde, og det er farligt. Uden arbejde ingen naturlig kontakt med danskere; uden arbejde offentlig hjælp. Og netop sammenkoblingen af disse elementer kan være grobund for modstand imod udlændinge. Her må vi appellere til arbejdsmarkedets parter om aktivt at bidrage til løsningen af problemet. Regeringen foreslår en mere opsøgende indsats over for virksomhederne for at motivere dem til at beskæftige indvandrere og flygtninge.

Desuden vil også socialministerens forslag, som jeg tidligere nævnte, have en positiv effekt på flygtninges integration, også hvad angår deres beskæftigelsesmuligheder. Finansieringen af kommunernes udgifter til flygtninge ændres med dette forslag, og kommuner med mange flygtninge får generelt forbedret deres økonomi.

Kommunerne får samtidig en væsentlig interesse i, at integrationsarbejdet lykkes, og at flere flygtninge bliver i stand til at klare sig selv. Når en flygtning overgår fra Dansk Flygtningehjælp til kommune, vil der ofte være behov for, at den forrevalidering, der har fundet sted i Flygtningehjælpen, videreføres, således at der lægges en erhvervsplan, og den pågældende tilbydes revalideringsydelse. Det er selvfølgelig vigtigt, at forrevalidering hænger sammen med en eventuelt senere erhvervsplan og revalidering i kommunerne.

Der er behov for et fleksibelt og effektivt samarbejde mellem Flygtningehjælpen og kommunerne, og da der nu åbnes mulighed for, at kommunerne overtager ansvaret tidligere, er det også vigtigt, at der bliver et bedre og mere målrettet samarbejde. I øvrigt er det sådan, at kommuner får særlige tilskud, når de anvender de foranstaltninger, der indgår i den generelle indsats for at bekæmpe ledigheden. Med det forslag vil kommunerne i højere grad prioritere aktive ydelser til flygtninge, og vi vil se en mere effektiv integration.

Hvad angår bosætning er det almindeligt kendt, at der er en tendens til koncentration af indvandrere i bestemte områder. Dette fremmer selvsagt ikke integrationen. Men vi mener ikke, det er klogt at tage initiativer, der i særlig grad fraviger grundtesen om, at der må være

lige ret for alle; særbehandling vil bestemt ikke fremme forståelse og tolerance i den øvrige del af befolkningen.

Vi er dog åbne for i helt særlige tilfælde at se på det område, der vedrører muligheden for tilflytning til almennyttige boliger, der i forvejen i særlig grad varetager boligsociale opgaver. Vi mener desuden, at man kan løse en række problemer gennem bedre samarbejde mellem de lokale almennyttige boligselskaber og private udlejninger og indvandrerne organisationer. Vi afviser således Socialdemokratiets forslag om, at kommunerne skal kunne disponere over et antal ledige lejligheder i private udlejningsejendomme; vi betragter det som et anslag mod den private ejendomsret. Vi kan heller ikke støtte, at kommunerne skal kunne opkøbe ejendomme med henblik på udlejning til flygtninge og indvandrere. Det ville være særbehandling.

Det er vigtigt, at vi sikrer en oplysning i forhold til befolkningen. Jeg tror, vi alle har oplevet en ganske stor uvidenhed om de faktiske forhold for indvandrere og flygtninge. Det er noget af det, vi må se som et særligt ansvar. Jeg hæftede mig ved, at fru Birte Weiss talte om brede flertal, og jeg håber også, vi kan nå til enighed om en række initiativer.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Min bemærkning er i første omgang til justitsministeren, som nok er her et eller andet sted, ellers må indenrigsministeren svare.

Jeg hæftede mig ved, at fru Birte Weiss allerede i sin ordførertale talte om det brede flertal, og fru Karen Højte Jensen sluttede også af med at tale om det brede flertal. Er det virkelig regeringens opfattelse, at man vil have Socialdemokratiet med på den endelige udformning af det, som på et eller andet tidspunkt bliver resultatet af forhandlingerne i Folketingets Retsudvalg?

Det undrer jeg mig meget over, for det er jo en kendt sag, at Socialdemokratiet var et af de partier, som var med i den vanvittige palæstinensærlovgivning, som på helt vanvittige vilkår gav opholdstilladelse til en række statsløse palæstinensere, og som regeringen i hvert fald udadtil påstod at den var så vældig meget imod. Appellerer man virkelig stadig til Socialdemokratiet om at være med i det brede flertal? Jeg undres.